

The Angelina B. Jean Hanna Hemanston
at Wichita, Kan.

1884-88

Åm 17 Maj 1884.

Kära Angelika!

För Angelikas bref liksom för Ernsts vackra dikt och Olofs bild, hvil-
ka alla voro mig så kärkomna och
derför med tacksamhet emottogs
tackar mitt hjerta. Jag hoppas mig
ij göra Angelika emot genom att till-
sända Angelikas bref på ett kort
långt till Sally som genast återände och
besvarade det och förstärkt Angelika må
få något slags intryck om Sally till-
sänds jag hennes bref. En sann, ödmjuk och
tjänande värd är hon och vinner myg-
ket vid närmare umgänge. Så fanns
Mamma och jag i vintern, då hon var
gäst hos oss i några veckors tid. Hon

afven Angelika och honom. En lifvande
föreställning fick jag genom fotografi
kortet om Olof som synes äga kraft i arm
och kraft i barm och med Guds hjälp bli
en man som kan något vaga och uttå för
det goda. Bortsett skall blifva på träffa
och språka med de hertige ungdom.

På grund af Angelikas önskan sän-
de jag sagg om Trilands yör "tva" verser
vora skrifna mön hvarandra så som
synes i slutet d. v. s. den tredje. ^{och med} ~~den~~
~~den ena var väl öfverstruken men jag skrifver nu en tredje kopia~~
~~sesta versen~~ "Den bästa Haggblomman som

It nedskref efter ett besök till hans kära
Talmari sänder jag och. Till haffstranden
går han ofta för att drömma bort den ena
timmen efter den andra. Det kan göra oss
så ondt om It stockar ty till sagg's del af sitt
upptrasande hagnadiga sinne dels af en öf-
verdrifven konstfärdighet för han sedan nu
som ung vidkänns många lidandes stund.
Åfven sänder jag nu af tjuganta yör afskrift
af en dikt utan afskrift.

Heim gerna hade jag ej smärkligen Angelikas bild som mer
än de flesta av mig. Äfven så att jag har skrivit y.

upptäckte jag som en gäst, utan som en
god anspråkades, förändrade dattur och
tillvarn sig allas kärlek afven Paf-
fas. Af hennes brev ^{som mitta kombiter och} synes de hender, ~~och~~
hvaraf hon fortalar, att det nu jag är Guds
vilja att fara från till hem. Det är
ett i andeligt afseende rikt valsignadt
hem. ^{pp. Vår före för 10 år sedan} Med ^{modrens} gripande omvandelse
till Gud ^{skedd} följde Sallys och kort därefter
fadrens och de båda systrarnas, Emils och
Justins samt Almas, som nu bor i
Skolen för att skola hvarann samt lära
sig språk samt fortgå i musik. Almas
är förlofvad med en allraärlig yngling
Jakobson, som i vinter vistats i England.
För Alma vorde det visst godt att någon
gång få komma till Angelika på en
stund. Så se om jag Gud en annat
år nu sammanföra Angelika och
Sallys. Jag tror I blifven hvarandra
till inbördes lugnad. Sally har med

sin fader gjort resor i norra Norge
och i norra Ryssland. Det är trefligt
hona kunne berättat sina reseintycke. Hon
hade för en vän, ^{i orantlig grad} som egde diktens gåfva.
Denna älskliga Isa steg visnade i sin
yngdoms vår. Genom Sally har hennes ^{liksom hennes dikt} minne
blifvit bevaradt åt allmänheten. Sally
kan jag tala om sin Isa utan talar. Jag
tycker ^{Sallys} hon äfven för Emils skull pas-
sade så väl i Angelikas hem, och nog
tror jag hon funne sig väl, ty hennes be-
hof är att gifva, och en sådan blir ju
alltid älskad. Desutom är hon ofredlös
och uppriktigt simlög, just som en vail-
siggt tyckes det mig. Jag har haft mycket
att lära af Sally. Kanske jag nu åter
bli för mågordig i fråga om Sally der-
för slutar jag ännu älska.

Det var mig en verkligt nöje få läsa
hvad Ernst diktat. Han innerligen kär
hade det jag varit på hituanta i sommar.

Skibbåden den 5 juni 85.

Det jag ännu ej hade jag skickat svar. Men
mig därför som så att jag är så vankelmodig
och ej kan vara en gäst. Men jag tackar
att de minnens kommit. Skulle det minnens kom
jag de också bättre kan afgöra denna sak.

När befinner vi oss nu för skibbåden
sedan en vecka. Men för öfrigt en vecka sen
hade jag ett brev nästan färdigskrifvet till dig
men så kommo de båda flyttningens bestyrande, och
brevet blev ofullständigt. Men som jag erfor
vid inträdet här var allt något ovanligt
än eljest, men kom att länka för. Men som
måhända kommer att träffa en här i dessa nya
förhållanden och det var ju en underligt om man
vände en sådan att gå framåt under dessa nya
lif.

Du nämner i ditt brev några ord om
våra finaste förhållanden och skidorna i mitt
Fosterland. Jag ej att du talas i "färdiga"
ty det är angelägent att utbyta tankar om
man också har olika uppfattning i en sak,
det är mig en stor nytta som någon sak
att utveckla mina åsikter och grunderna till
dem. Du säger att de båda språken kan
om herraväldet, man kan dock ej säga att
så är, skidorna gäller egentligen blott detta:
Skall svenska stå kvar såsom den vesterländ
ska kulturens bärare i Finland eller ej.

Det sägs att när Letten i storm uppröres
och vapenvället slått emot stranden för
Då brilar och vädret svart såsom natten
Då Guds rätta ratten.

Det sägs att en bålarm dykt in i jorden
förbinden med skuggan högt uppe i nordens
De schweitziska sjöar i solens bode
Då vindruftens glöder.

Då är det väl och inte människors värld
Då tanken från gro uphö. Sammenheng känd
Då går en skallvåg spelas emellan
Från urenhets källan.

I djupet det sjöarnas samband är kunnat
Men sjöarnas dragning gör ofullständigt
och människors den gudomliga gåfrån
Den sägen där oför.

En hälsning från minnens Skidfrusmark
Till grönskande stränder och löfkladda parker.

* Jag kommer ej så nog i ihåg om det är Luriga
spelt, så det så så behövs en brekt. mitt senaste

af en som känner en ännu mer
en "santandets" aning

En hälsning från byliga Rottentandens
Där säger ibland så länge vid stranden
Ditt vännen, som värliga lunder dotja
En skalar bolja

En kvätt, då jag var fattad af ett starkt
begär att besvara ditt så kärkomna bref
och således befinna mig på promenad i skog,
dungen utaf den staden, så flögs tankarna
för mig hit och dit, men resultatet af min
vandring blef ofrånstående rader, hvilka jag
för att kunna sända dig såsom ett uttryck,
om och snart af min vänskap, skyndade
att uppteckna. Jag säger vänskap, emedan
jag känner mig lydd sådan för dig, huru
egendomligt det än är, att jag säger så att
en som jag är bekant med blott genom
bref och "från rummet" d. s. v. genom skrift.

Och nu en hyrtlilig tackbrev till
ditt bref som blef mig en i samning så
gäva. Jag var nog djärf att byta isen och
jag vill blott i förbigående nämna om att
om du ej hade det färdigt till, så god jag det

ännu mindre. Djuft oförnaskad och anger
när förändrad blef jag af din mors så
atomordentliga godhet att inbjuda mig
till Edert ställe i sommar. Jag vet i sam-
ning ej, hvad jag skall svara för en så förrä-
skande vänlig inbjudning och jag har under
dessa två veckor hållit ej ännu kunnat kom-
ma till klaret uti, om jag kan antaga
detta lockande och dyndeligen vänliga förslag.
Jag ber dig emellertid framföra min välsignad,
fulla tackbrev till att din goda moder.

Skälen, därför jag är viss är de som jag
nu vill utveckla för dig.

I sommar samlas vi systrar här på
Skalkils i stord antal av för många år.
Förut min bror med hustru och ^{med} gifta systrar
från Lappmarken som mina båda yngre sy-
strar komma hvar hvar från sitt håll.
Kommer de alla att stanna en längre tid än
för sommaren så skulle det kännas mig
svårt att skiljas vid mitt hem i synnerhet
som jag allra helst skillemässan från
skamma svar. En annan orsak är den,
att jag fruktar det ett så oroligt element
som jag skulle störa i minnet för ett efter
all beskäftning så lugna och behagliga lif på
skäret. En ofantlig lust har jag att begagna
mig af denna inbjudan och i denna stund

Hemi, Maikkila 13 Maj 1886

tingen" kants dyft gripande.
Så ä jag skuld till, att Wil-
helm kom att läsa denna bok.
Hj har han sagt, att han ge-
nom läsningen af Rydberg
saddats från dyfpare twif-
vel.

Angelika undrar, om
Ernst genom sina uttalan-
^{i speckspågan}
an (frimär) Wilhelm från
sig. Det tror jag ej ty Wilhelm
har varit glad att att han
får brev af Ernst. Läsamt
om han ej besvarat det. Trög-
het till brefskrifning, men ej
likgiltighet för Ernst, är väl
orsaken dertill. Hvad Ernst
^{uttalanden}
beträffar, tycktes de mig så
förståndiga, att det var mig
ett nöje att höra dem. Att
det dock tyckes vara fenna-

Kära Angelika!

Med sista post ankom stuge-
likas välkomna brev, hvar för
jag sänder ett hjertligt tack.
Det känns godt att jag utifrån
länge behöfva vänta på brev
från dem, med hvilka man
har mycket gemensamt.
Du mötas med det samma
deltagandet under lifets li-
danden ~~och~~ strider o, huru
syrbart! Jag vill bevara
och värda din vanskafens
gåfva, som är en evighets
gåfva. I mitt sista brev be-
svarade jag ej Angelikas

frågor. Därför var min afsigt
att snart fortsätta med besva-
randet af brefvet men min tan-
ke förvackligades dock ej. An-
gelikas frågor gav jag nu att besva-
ra. Till först vill jag säga att
vi äro innerligen tacksamma
för önskan att vilja se Wilhelm
hos Edet hvar för sig. Föräldrarne
begär mig framför sin
tacksägelse. Om några dagar
är väl Wilhelm hemma hvar-
samma jag ej kan säga nå-
got om hans resa. Genast vid
sin hemkomst skrifver han
väl närmare om denna sak.
För honom vore det ej en rin-
ga förmon att få nyta af
Edets goda umgänge särskildt
nu, då han något litet vil-
jat lyssna till andras tan-

kar öfver lifets frågor. Ro-
bert har mycket bekymrats öf-
ver Wilhelms läsning af ^(någon af) Rydbergs
skrift. "Så länge brensens band
med Gud ej är brustet, miss-
trostar jag ej, har jag svarat.
Wilhelms lugnande ord "varen ej
oroliga för Edet Wilhelm, därför
att han läser Rydberg o. s. v. gör
oss riktigt godt. Min redliga
broder Robert, som är så strängt
ortodoxiskt, att han har miss-
tra ^{af oss} till ^{att} han ^{uppfattandet och} kunde kanske
missstaga sig i tillvaga gån-
det med Wilhelms religiösa
behof. Sedan I nu veten, att
Rydberg är en af H:s älsklings-
författare var Angelikas
inlysdan dubbelt välkom-
men. Mig har Rydbergs
boken lära om de yttre

Jag har för mitt små välbehag
de skall mästet undanruga
mig nungång med laestadian-
erna. Tid närmare beöring
med dessa väkta har jag all-
mera härt af den yttliga kristen-
domsförkunnelen och har de-
för på öfver 1 år i kunnat
akora till enda föredrag. Jär
att de undra på att Johansson
var djupt bedröfvad öfver laesta-
dianismens följder. Mått kan
blott i tillgifva yttre tvångs-
medel att förhindra laestadi-
anska talare från föredrags-
hallande såsom några
funkt. Håll stackars Immi-
är till af de många sorgliga
resultaten af laestadianska
planteringskonsten. Oaktadt
själskraften synes bruten för

manens hufvudstafan
att utdrifva svenskan och
att de en dag för dag att
mera må till mål, det
märker man mer och mer.
Till Turland i hängnomen
förs framåt att känna
svetskammanen djupet och
akteta därför om och så-
fångt att bevara och förval-
ta till dyrbart af. Angeliska
anslående oss om att fin-
skans dödlighet vore till
lösande af sig från min-
nens välsignelser vore
till sannat och innerligt
uttryck af våra känslor.
Förhållandena inom vårt land
synas gestalta sig så att man
med blickar går framtiden
till mötes. Uttrycket om att

vi gå riket älyndu sig i
statut manande till trogen
kamp för dess vinnande.
För att mått sträffa vi
gi gemensamt om och till
att yttre åtskilda. Men
att vi undantådde kampen
för hvarandra, ty så är
gi vår gemensamma skäl-
stares vilja. Jag tackar, att
Angelika låter mig få höra
något om sig. Att Guds
upptäcker och domer för
att i oss att, som är nedan,
eftersom för att åfven frigöra
oss af lifan, att så vi gi
vara tacksamma för. Men
vi ännu låta alla. Guds
och att säga lidandet, som
att framkallar. O att jag
i ofta vore. Så lidandes

Skugg, huru många evig hetsflukt
hade då i skänkts mig! Det
fortsätter Gud ännu i trohet
sin uppförelse med mig
låtande mig känna att
mitt intet för att förjupa
behåfvet efter Honors.

En hugnad var oss sam-
mantäffad med Johans-
son för några veckor sedan om
att hans resa till Lappmarken,
att han kallat biskopsvisi-
tation i 8 af landets nordli-
gaste församlingar. Han dig-
er blott några minuter hos oss,
men att var mig dock som
en god helming från afven.
Då Hanna och jag stå ^{isattan} helt
ensamma, att så mycket
dyrbare någon gång få
träffa en, som förtär oss

trakt. Robert är road^{af} och van
vid fotvandringar uppför höj-
dena, men Thomas^{här} hellsa yder
vid. Anna, som skrifver vid sam-
ma bord som jag och som
genom oss hört om tjugelika
beder om sin obekanta hel-
sing. Anna är här i Helsing-
fors likasom tjugelika i
Stockholm, åtminstone för
var^{att} medlem af bestyrrelsen
för Diakonissanstalten.
Lina Snellman, förstånds-
man för Dänst. i Hfs synes
f. n. vara betyckt af många-
handa bördor och Anna ta-
ger med hjertat del i her-
nes bekymmer.

Mamma och Robert sända
sin hellsningar till tjugeli-
ka och Wilhelm, Anna älskar

hafva kommit Wilhelm till be-
svär mera än jag vet. Och
säg till tackar jag för Wilhelms
stora gästfrihet mot mig och
hvarfor jag är rikligt
genererad, då jag förstår
huru mycket skulda och be-
svär härigenom ästadkommit.
Gud lön honom för allt
hvad han varit och gjort
för mig liksom min kära
Angelika, som jag alltid
berar i sin hälskomst.
Häls jag på något vis din
na tjina. Eder. Ja Gud beede
oss genom Jesum en värdig
samt ewighetslycka för hvarandra
under värdig och upprat.
Hälsar hjertligt en Wilhelm, Emma
och Josef Lenn.

Angelikas tagna vän
Lenn

det är blott det att
orten, Torssa dit jag
kommer är en fabriks
ort samt att min slev
är en härlig gosse. Ht-
koren är ganska för-
månliga, naml. fört
circa 1000 mark per år
samt eget flott rum.
Lutet blir ungef. 8.
månader. Endast en
dag har jag att vara
hemma nu mer. Ofri-
villigt kommer min tank
att dröjas till ska till
de sista dagar jag till

Hemi den 29 aug 87.

Min goda värderade Tant!

Jag mindre än
sju månader ha förflutit
sen dess jag mottog Tants
kärn bref. Många gånger
har lusten att sanda
några ekanlands rader
gripit mig, men frukten
att synas för något såll
fråflygen afhöll mig

fort från att realisera den-
na min tanko till dess
mina ögon har hemma
fråtoget mig denna fukt,
och då hade sen flere
manader förflutit. Då
min syster Augustas nu
smältetid kom med tyrt-
liga och vänliga chrysobals
minyar till staden, så
drogs jag af minnets och
känslans makt till ett
skrifbord för att omni
underhålla sambandet
med den Lilla Svenska
Stranden och med den

som gjort dess hugkomst
så värdefull.

I mitt bref till far-
bror nämnde jag sakert om
att jag hade s. k. aka-
demisk kondition hos en
familj Hagelstam i Hel-
singsfors. Nu mycket har
nytt hänt mig sen dess
jag skildes från chrysos.
Nu har jag antagit en
informators plats på lan-
det hos en familj Meyer
i Södra Finland. Jag
har ej den ringaste aning
om hvad för en familj

afvenings för att minna vänligheten Frankrikes
af kants tackland till lifvarens och
frändas

att gå ut så ensam som
jag för aldrig gått ty
frå forsa har jag ej
enda bekant. Men hur
många ha jag gjort det sam-
ma för mig!

Sina Gylligaste hals-
ningar Sunda Mamma
och Stamma. Du Ernst
har jag för ofickel att
skrifa, men till farbror
ber jag att få framkoma
mina vördnadfulla hals-
ningar.

Och så minn ett varmt
tack för det lilla brefvet

bragte vid Hermand
Tjusande vackra stränder.
Jag kan säga att jag
mer än en gång sandel
en saknaden ja ve-
modets tankar öfver Bot-
tenhafvet från vårt dy-
stra tröga Furland till
det lifliga och solgisa
Svenska moderlandet och
dess kära vänliga inne-
byggare. för längre tiden
skridit desto flere bilder
ha ur min hufvud dykt
upp ur det behagliga lif
jag förde på Arica. Jag

ser så väl framför mig
alltammän, ekobarnet till
syster, Kempelberg till
hoger och vittnet glittrande
mellan träden rakt fram
Och så ser jag tant
och farbror och gossarna
antingen på verandan
eller på gungbradet
utanför huset och då
gör jag alltid i tankarna
en kort vitit där borta.
Men varmt och godt
känns det att få tänka
sig att detta; det är så;
kär det.

En kär och angenäm
sommars ha vi fått till-
bringa tillsammans här hem-
ma på Mädhills. Bror
Robert med fru vistades
här två månader och afre-
stygde ju vi ha här
många veckor så att vi
en tid alla voro samlade
så när som på Maria
Kirkel i härlig påminnelse
tio år. Alla ha ju
ett utom jag och afren
jag har ju ej mer lång
tid att tillbringa bland
mina egna. En blir det

svulnaden utbröts sig alltså
uppåt axeln, och då armen
är sjuk och tung och det
allmänna hellsittet är
svagt, vill man i tid sö-
ka åthäva hvad som är
att inbringa i det ena som
andra fatet.

Så gäp i minis om det var
Biddargatan! Mer i adres-
serna jag Riksarkivet.
Till Ernt och Eluf min hjertiga
helsning

Torneå 17 Nov. 1888

Kära Angelika!

Innan jag kemmer från Torneå
och Haparanda, att jag rest för
att vädra lakarna med an-
ledning af din bekymmande
tilltagande svulnaden i
^{halsen} halsen, skyndar jag att säga
några ord från min hjerta.
För att och afsända Posten kom-
mer till och för från oss blott
en gång i veckan, så man der-
för får passa på tillfället
att skrifa, så ofta det gifves

i sin brefmattagande i må be-
höfva vänta ännu för länge.
För Annas skull måste
jag nu skynda hem, och
därför blir detta brev kort.
Omtyg, hjertats innerliga
tacksägers för kärlekens
deltagande, uttryckt i de
uppmuntande, älskbara
orden och den stora gäf-
van, hvilka röra oss djupt.
Anna, nedlaga på sjuk-
badden, gret, salunda framme
om Guds kärlek, afken ge-
nom trogen venskaps
hjärtadeltagande. Hon vill
sända ihugu och Fiehelm
sin innerliga hälsning och tack-
sägers. Gud välsigne eder
för det ägra medlidandes gäf-
va, en verklig lindning i bedräf-

velsen. Gud sätte oss nu i
en smärta. Många slag
besvärelser hafva under des-
sa månader kommit sanelli-
digt. Mått smälning en
i vara förgäfs utan bär
fukt till Jesu förherrligan-
de. Hjelp oss med för-
bön härnäst bär tacksam-
ma barmen

Anna.

Tant Astor, hos hvilken
jag som karestast nu besökte
och af hvilken jag haft ett
par uppköp att göra, sänder
eder båda sin hjertliga häls-
ning. Du farväl, jag skall
nu skynda hem. Saken
hoppades avslutas med
tiden skulle gifva sig. Då